

בש"פ 7984/21 - סבטלנה גזנדזילוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7984/21

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

העוררת: סבטלנה גזנדזילוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-
יפו מיום 9.11.2021 במ"ת 53377-06-20 שניתנה
על-ידי כבוד השופט ש' מלמד

תאריך הישיבה: כ' בכסלו התשפ"ב (24.11.2021)

בשם העוררת: עו"ד רועי אטיאס

בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

מתורגמנית: גב' מיכל פלקס

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו מיום 9.11.2021 (מ"ת 53377-06-20, השופט ש' מלמד). בית המשפט המחוזי דחה את בקשתה של העוררת לעיון חוזר בהחלטתו מיום 22.9.2020 המורה על מעצרה עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינה.

2. ביום 22.6.2020 הוגש לבית משפט המחוזי כתב אישום נגד העוררת המייחס לה שורה של עבירות הקשורות

לסרסרות וניהול עסקים למתן שירותי מין, וכן עבירות מס והלבנת מס הון המתייחסות לרווחיה מאותם עסקים. על-פי המתואר בכתב האישום, בין השנים 2015-2020 (עד למועד שבו נעצרה) ניהלה העוררת רשת של בתי עסק לשם עיסוק בזנות, העסיקה נשים מהארץ ומחו"ל במתן שירותי מין, וקשרה קשר עם מתווכות שסייעו לה לגרום לנשים לעזוב את מדינתן ולהגיע ארצה לשם עיסוק בזנות. על-פי האמור באישום השני עד האישום החמישי בכתב האישום, בין השנים 2019-2020 הובאו לישראל ארבע נשים מרוסיה לשם עיסוק בזנות במסגרת עסקיה של העוררת, ויחד עם עובדות נוספות עבדו בשבע דירות שונות ששכרה העוררת לשם כך. הנשים הועסקו במשמרות ארוכות של כ-12 שעות רצופות, במשך ששה ימים בשבוע ונדרשו להעביר לעוררת חלק מרכזי מתוך הכספים שקיבלו. כתוצאה מהפעלת בתי העסק, כך נטען בכתב האישום, הפיקה העוררת למעלה מחמישה מיליון שקלים אשר עליהם לא דיווחה לרשויות המס, תוך שהיא מבצעת פעולות במטרה להסתיר ולהסוות את מקור הכספים.

3. בשל המעשים האמורים יוחסו לעוררת, במסגרת שבעה אישומים שונים, העבירות הבאות: קשירת קשר לפשע לפי סעיפים 499(א) ו-376(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), הבאת אדם לידי עיסוק בזנות לפי סעיף 202 לחוק העונשין (ריבוי עבירות), החזקת מקום לשם זנות לפי סעיף 204 לחוק העונשין, סרסרות לפי סעיף 199(א) לחוק העונשין (ריבוי עבירות), פרסום שירותי זנות של בגיר לפי סעיף 205(א) לחוק העונשין (ריבוי עבירות), פרסום של הצעה לעיסוק בזנות לפי סעיף 205 לחוק העונשין, גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות לפי סעיף 376(א) לחוק העונשין (ארבע עבירות), שימוש במרמה, עורמה ותחבולה לפי סעיפים 220(1) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, וכן הלבנת הון אסורה לפי סעיפים 3(א) ו-3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (ריבוי עבירות).

4. העוררת נעצרה ביום 31.5.2020 ומעצרה הוארך מעת לעת. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרה עד תום ההליכים המשפטיים. בבקשה נטען כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת אשמתה, וכי קיימת בעניינה עילת מעצר בשל מסוכנות, בין היתר לנוכח קשריה עם גורמים מחוץ למדינת ישראל ופעילותה הפלילית הנרחבת. כמו כן נטען כי קמה נגדה עילת מעצר בשל חשש לשיבוש הליכי משפט על רקע דרך פעולתה לאורך השנים שכללה הסתרה והסוואה. בו ביום, הורה בית המשפט המחוזי (השופט מ' בן ארי) על מעצרה של העוררת עד למתן החלטה אחרת.

5. בתסקיר המעצר הראשון שנערך בעניינה של העוררת, מיום 19.8.2021, המליץ שירות המבחן על המשך מעצרה של העוררת בפיקוח אלקטרוני. שירות המבחן העריך כי אמנם נשקף מהעוררת סיכון בשל "דפוסים מניפולטיביים ומרמתיים", אך גם כי המעצר הממושך, מצבה הנפשי של העוררת וחששה מפני ההליך המשפטי מהווים גורם הרתעתי המפחית את הסיכון. שלושת המפקחים שהוצעו, ובהם בתה של העוררת, נמצאו מתאימים למלאכת הפיקוח.

6. ביום 22.9.2020 קבע בית המשפט המחוזי (השופט צ' קאפח) כי קיימות ראיות רבות ממקורות שונים המוכיחות לכאורה את אשמת העוררת במיוחס לה, וכי ראיות אלו מלמדות כי העוררת היא היוזמת, המנהלת והרוח החיה מאחורי בתי העסק. בהחלטה נוספת מאותו היום נקבע כי המעשים המיוחסים לעוררת מקימים עילת מעצר בשל חשש לשיבוש הליכי משפט והימלטות מאימת הדין, וכן עילת מעצר בשל מסוכנותה. ביחס לכך נקבע כי עוצמת הראיות נגדה מלמדת על מסוכנותה הרבה וכי העוררת פועלת בדפוס של מרמה והסתרה, אף מול שירות המבחן, באופן שאינו מאפשר לאיין את מסוכנותה בדרך של חלופת מעצר. לנוכח כל זאת הורה בית המשפט המחוזי על מעצר העוררת עד לתום ההליכים נגדה.

7. במהלך ניהול משפטה, הוארך מעצרה של העוררת מעת לעת בהתאם להחלטות בית משפט זה. ביום 25.3.2021 התקבלה בקשה של המדינה להארכת מעצרה של העוררת בתשעים ימים, בכפוף להגשת תסקיר מעצר עדכני ודו"ח היתכנות של מעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 1909/21, השופט א' שטיין). בהמשך לכך, ביום 18.8.2021 הורה בית משפט זה על הארכת מעצרה של העוררת ב-90 יום בהסכמת בא-כוחה (בש"פ 4170/21, השופט י' עמית). כמו כן ביום 13.9.2021, לאחר שהתבטל הדין בעניינה של העוררת לבקשת בא-כוחה, נעתר בית משפט זה לבקשת המדינה להארכת מעצרה של העוררת ב-90 יום נוספים (בש"פ 6167/21, השופט עמית).
8. בהתאם להחלטתו של השופט שטיין, ולהחלטותיו המשלימות של בית המשפט המחוזי, הוגש ביום 12.5.2021 תסקיר מעצר שני במספר, שבחן חלופת מעצר בבית בתה של העוררת, בפיקוח ובפיקוח אדם נוסף. שירות המבחן מצא אמנם גם הפעם את הבת כשירה לתפקיד, אך בשלב זה סבר כי המפקח הנוסף שהוצע אינו כשיר למלאכה, ועל כן נמנע מלהמליץ על המשך מעצרה של העוררת בפיקוח אלקטרוני ובפיקוח אנושי.
9. ביום 13.5.2021 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה למעצר בפיקוח אלקטרוני, תוך שהפנה לאמור בתסקיר המשלים. בית המשפט המחוזי ציין כי על העוררת להציע מערך פיקוח רחב יותר, והבהיר כי אם תוכל להציע מפקחים נוספים, הללו ייבחנו על-ידי שירות המבחן (השופט ש' מלמד). בהמשך לכך, החלה השתלשלות אירועים שבמסגרתה הציעה העוררת מפקחים פוטנציאליים, אך אלו נמצאו בלתי מתאימים לתפקיד על-ידי שירות המבחן במסגרת תסקירים משלימים שהוגשו. בעקבות זאת שב ודחה בית המשפט המחוזי את בקשותיה של העוררת לעיון חוזר בהחלטת המעצר.
10. ביום 30.9.2021 הורה בית המשפט המחוזי על הגשת תסקיר משלים אשר יעריך את מסוכנותה של העוררת ואת ההיתכנות להימלטותה מן הדין בשלב זה של ההליך המתנהל בעניינה. בית המשפט המחוזי הדגיש את מעצרה הממושך של העוררת, שהייתה עצורה באותה עת מעל לשנה, את התמשכות משפטה, וכן את העובדה שמרבית עדי התביעה בתיק נשמעו.
11. בהתאם להחלטה זו, ביום 13.10.2021 הוגש תסקיר משלים נוסף בעניינה של העוררת, חמישי במספר, שבו העריך שירות המבחן כי לא חל פיחות ברמת הסיכון הנשקפת ממנה, בעיקר לנוכח עמדותיה, דפוסי התנהלותה, ונטייתה לפעול בדרכים מתוחכמות ומניפולטיביות. ביחס למפקחים המוצעים (חלקם הוצעו בעבר כמפקחים ונמצאו באותה עת כשירים למלאכה, לרבות בתה של העוררת), שירות המבחן התרשם כי הם סומכים על העוררת ואינם מכירים במצבי סיכון אפשריים, ועל כן הם אינם מתאימים עוד לתפקיד. לפיכך נמנע גם עתה שירות המבחן מלהמליץ על מעצרה של העוררת בפיקוח אלקטרוני.
12. בהמשך לכך, בית המשפט המחוזי קבע דיון בתסקיר המשלים, במעמד הצדדים, ביום 9.11.2021. בתום הדיון שב בית המשפט המחוזי ודחה את בקשתה של העוררת לעיון חוזר בהחלטת המעצר. בית המשפט המחוזי קבע כי על רקע האמור בתסקיר המשלים האחרון, אין בחלופה המוצעת כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעוררת, כמו גם את החשש להימלטותה מן הדין. בית המשפט המחוזי ציין כי התרשם שהערבים המוצעים כשירים למלאכת הפיקוח, אך כי בנסיבות שנוצרו אין ליתן אמון בעוררת עצמה שתשמור על תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני. לפיכך סבר בית המשפט המחוזי כי אין מנוס מהמשך מעצרה של העוררת מאחורי סורג וברית. הערר דן מכון כנגד החלטה זו.

הערר

13. בערר שבפני טוענת העוררת כי בשלה העת להורות על מעצרה בפיקוח אלקטרוני, לאחר תקופה ארוכה בה הייתה נתונה במעצר, ובשל כך שאין אופק קרוב לסיום משפטה. העוררת מדגישה כי היא נעדרת עבר פלילי, וכי באמתחתה תעודות השכלה אקדמיות והישגים רבים בתחום הספורט המעידים על צדדים חיוביים באישיותה. העוררת מוסיפה וטוענת כי אין יסוד לטענה בדבר קיומה של עילת מסוכנות, שכן האפשרות שתנהל בתי עסק לזנות במצב זה היא אפסית. כמו כן, העוררת עומדת על כך שהיא נדרשה להציע מערך פיקוח רחב יותר ועשתה כן, וכי המפקחים שהוצעו על-ידיה נמצאו טובים וראויים על-ידי בית המשפט המחוזי. לגישת העוררת, החלטתו האחרונה של בית המשפט המחוזי מיום 9.11.2021 עומדת לכאורה בסתירה להחלטותיו הקודמות, שמהן עולה בבירור כי ישנה נכונות לאפשר מעצר בפיקוח אלקטרוני ככל שתוצע חלופה ראויה בפיקוח הדוק דיו.

14. הדיון בערר התקיים בפני ביום 24.11.2021 ובו שב בא-כוח העוררת על טענותיו לפיהן יש לאפשר לעוררת לשהות במעצר בפיקוח אלקטרוני. ביחס לחשש שהעוררת תימלט מהארץ, טען בא-כוחה כי אין התנהלות בעברה שעשויה ללמד על חשש כזה. כמו כן, הדגיש בא-כוח העוררת כי משפטה מתנהל מזה זמן רב וכי בשלב זה אין צפי לסיום ההליך, שכן שלב פרשת התביעה טרם הסתיים. לנוכח כל זאת, מוצדק לשיטתו להורות לעת הזו על המשך מעצרה של העוררת בפיקוח אלקטרוני.

15. מנגד הדגישה באת-כוחה של המדינה את החשש שהעוררת תנסה להימלט לאוקראינה, מדינת האזרחות הנוספת שלה, אשר על-פי הנתען חוקתה אוסרת על הסגרת אזרחיה למדינות אחרות. באת-כוחה של המדינה הדגישה בהקשר זה כי נמצא שלעוררת כרטיס אשראי פעיל באוקראינה וכן זיקות נוספות למדינה זו. כמו כן, מדגישה באת-כוח המדינה כי בתסקיר האחרון הסתייג שירות המבחן מיכולתם של המפקחים המוצעים להציב גבולות לעוררת, ועל-כן נמנע מלהמליץ על מעצרה במתכונת של פיקוח אלקטרוני. לשיטתה, אין מקום לסטות מהמלצה זו.

דיון והכרעה

16. לאחר שעיינתי בערר ובנספחיו ושמעתי את טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות, וכי בשלב הנוכחי יש להותיר את העוררת במעצר מאחורי סורג ובריח.

17. אכן אין להתעלם מפרק הזמן המשמעותי שבו נתונה העוררת במעצר, במיוחד בשים לב לכך שהמשפט אינו צפוי להסתיים בקרוב. איני שוללת כי נתון זה יטה את הכף בעתיד לטובת החלטה על העברתה של העוררת למעצר בפיקוח אלקטרוני. אולם, לעת הזו, נסיבות אחרות, חשבות ומשמעותיות, שוקלות כנגד החלטה זו (ראו והשוו: בש"פ 3460/21 משה בן שמחון נ' מדינת ישראל (6.6.2021)).

18. בנסיבות העניין, אין להקל ראש בחשש מהימלטות, במיוחד בשים לב לכך שארבעת התסקירים האחרונים של שירות מבחן בעניינה של העוררת מצאו כי לא ניתן לתת בה אמון וכי הפיקוח המוצע אינו מנטרל חשש זה (ראו והשוו: בש"פ 10084/17 מדינת ישראל נ' פלוני (2.1.2018)). על כך יש להוסיף, כי חומרת העבירות המיוחסות לעוררת ודפוסי פעולתה לאורך השנים מעצימים את עילת המסוכנות בעניינה.

19. אין צריך לומר כי החלטה זו ניתנת בעת הנוכחית בגדרה של בקשה לעיון חוזר. מאחר שמעצרה של העוררת מתפרש על פני תקופה שאינה קצרה, יש להניח כי האיזון שבין זכותה לחירות לבין תכליות המעצר יוסיף להיבחן במסגרת בקשות להארכת מעצר שיוגשו בעתיד, תוך פיקוח על אופן התקדמות המשפט בעניינה ובשים לב להתמשכותו של המעצר כאמור.

20. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התשפ"ב (29.11.2021).

ש ו פ ט ת
